

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

24 май 2012 година *

„Обжалване — Марка на Общността — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Триизмерен знак във формата на шоколадов заек с червена панделка“

По дело C-98/11 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 28 февруари 2011 г.,

Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG, установено в Килхберг (Швейцария), за което се явява адв. R. Lange, Rechtsanwalt,

жалбоподател,

като другата страна в производството е

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явява г-н G. Schneider, в качеството на представител,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н J.-C. Bonichot, председател на състав, г-жа A. Prechal, г-н K. Schiemann (докладчик), г-жа C. Toader и г-н E. Jarašiūnas, съдии,

генерален адвокат: г-жа V. Trstenjak,

секретар: г-жа L. Hewlett, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 2 февруари 2012 г.,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG (наричано по-нататък „Lindt“) иска да се отмени Решение на Общия съд на Европейския съюз от 17 декември 2010 г. по дело Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli/СХВП (Форма на шоколадов заек с червена панделка)

* Език на производството: немски.

(Т-336/08, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Общият съд отхвърля жалбата на това дружество за отмяна на решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 11 юни 2008 г. (преписка R 1332/2005-4) по заявката му за регистрация като марка на Общността на триизмерен знак във формата на шоколадов заек с червена панделка.

Правна уредба

- 2 За настоящия спор се прилагат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).
- 3 Съгласно член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 се отказва регистрацията на марките, които са лишени от отличителен характер.
- 4 Съгласно член 7, параграф 3 от този регламент член 7, параграф 1, буква б) от същия не се прилага, ако в резултат на използването ѝ марката е станала отличителна за стоките или услугите, за които се иска регистрацията ѝ.

Обстоятелствата по спора

- 5 На 18 май 2004 г. Lindt подава в СХВП заявка за регистрация на марка на Общността на основание на Регламент № 40/94. Марката, чиято регистрация се иска, е възпроизведеният по-долу триизмерен знак във формата на шоколадов заек с червена панделка, който според описанието му в заявката е в червен, златист и кафяв цвят:

- 6 Стоките, за които се иска регистрацията на знака, са от клас 30 по смисъла на Ницката спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г., ревизирана и изменена, и отговарят на описанието „Шоколад, шоколадови изделия“.
- 7 С решение от 14 октомври 2005 г. проверителят в СХВП отхвърля заявката за регистрация на марка на Общността на основание член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94, тъй като приема, че разглежданият знак е лишен от отличителен характер. Освен това според него марката,

чиято регистрация се иска, не е придобила отличителен характер чрез използването ѝ по смисъла на член 7, параграф 3 от този регламент, тъй като доказателствата се отнасят само за Германия.

- 8 На 10 ноември 2005 г. жалбоподателят обжалва решението на проверителя пред СХВП.
- 9 С решение от 11 юни 2008 г. четвърти апелативен състав на СХВП отхвърля жалбата. Този състав по същество приема, че нито един от съставните елементи на марката, чиято регистрация се иска, а именно формата, златистото фолио и червената панделка със звънче, разглеждани поотделно или заедно, не би могъл да ѝ придаде отличителен характер за съответните стоки. Всъщност една от типичните форми на шоколадовите изделия е формата на заек, особено около Великден. Затова според апелативния състав марката, чиято регистрация се иска, е лишена от отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 за цялата територия на Европейския съюз, като се има предвид, че няма причина да се презумира, че потребителите в Германия и Австрия възприемат разглежданата форма различно от потребителите в другите държави членки.
- 10 Освен това според четвърти апелативен състав на СХВП представените от жалбоподателя документи, отнасящи се единствено за Германия, не позволяват да се приеме, че чрез използването ѝ марката, чиято регистрация се иска, е придобила отличителен характер за съответните стоки на цялата територия на Съюза съгласно член 7, параграф 3 от Регламент № 40/94.

Производството пред Общия съд и обжалването съдебно решение

- 11 На 18 август 2008 г. Lindt подава в секретариата на Общия съд жалба срещу решението на СХВП от 11 юни 2008 г., като сочи две правни основания за отмяната му, а именно нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 и нарушение на член 7, параграф 3 от този регламент.
- 12 Що се отнася до първото правно основание, след като констатира, че марката, чиято регистрация се иска, се състои от три елемента, а именно формата на седнал заек, златистото фолио, в което е опакован шоколадовият заек, и червената плисирана панделка, на която е закачено звънче, Общият съд преценява всеки от тези елементи от гледна точка на евентуалния им отличителен характер, а после пристъпва към обща преценка на марката.
- 13 Що се отнася до формата на седнал или свит заек, Общият съд потвърждава констатациите на четвърти апелативен състав на СХВП и в точка 34 от обжалваното съдебно решение приема, че тази форма може да се смята за типична форма на шоколадовите зайци и съответно за лишена от отличителен характер.
- 14 Що се отнася до златистото опаковъчно фолио, в точка 38 от обжалваното съдебно решение Общият съд стига до извода, че продаваният от жалбоподателя шоколадов заек не е единственият, опакован в златисто фолио, а в точка 39 от решението напомня, че евентуалната оригиналност не е достатъчно основание да се приеме, че е налице отличителен характер.
- 15 Що се отнася до червената плисирана лента, завързана на панделка и с окачено звънче, в точка 44 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че нито едно от доказателствата по делото не оборва изводите на четвърти апелативен състав на СХВП, нито тези на проверителя на службата, който е констатирал, че е обичайно шоколадовите животни или опаковките им да се украсяват с панделки, ленти и звънчета и че следователно звънчетата и панделките са често срещани елементи за шоколадовите животни.
- 16 Що се отнася до общата преценка на марката, чиято регистрация се иска, в точка 48 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че характеристиките на съчетанието от формата, цветовете и плисираната панделка със звънче не са достатъчно различни от характеристиките на типичните форми, често използвани за опаковането на шоколад и шоколадови изделия, и по-конкретно на шоколадови зайци. Ето защо съответните потребители

не биха могли да запомнят тези характеристики като белег за търговски произход. Всъщност опаковката във форма на седнал заек в златист цвят с червена плисирана панделка със звънче не се различава значително от обичайно използваните в търговията опаковки на въпросните стоки, които съответно естествено се възприемат като типична форма на опаковане на тези стоки.

- 17 В точка 49 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че както правилно е установил четвърти апелативен състав на СХВП, графичните елементи, и по-точно очите, мустаците и лапите, също не превръщат разглеждания знак в годен за защита. Всъщност това са често срещани елементи, които обикновено са налице във всяка форма на шоколадов заек, и не са с такава художествена стойност, че потребителят да може да ги възприеме като белег за произхода на съответните стоки.
- 18 В точка 51 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че жалбоподателят не е опровергал общоизвестните и установените от СХВП факти, нито е доказал, че марката, чиято регистрация се иска, има присъщ отличителен характер.
- 19 Ето защо в точка 59 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че четвърти апелативен състав на СХВП правилно е приел, че марката, чиято регистрация се иска, е лишена от отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94. Затова Общият съд отхвърля първото правно основание.
- 20 Що се отнася до второто правно основание, в точка 67 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля довода на жалбоподателя, че извън Германия шоколадовият великденски заек е до голяма степен непознат и поради това имал присъщ отличителен характер в останалите държави членки. Според Общия съд е общоизвестно, че шоколадовите зайци, които се продават най-вече около Великден, не са непознати извън Германия.
- 21 Затова в точка 68 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че следва да се презумира, че при липсата на конкретни данни за противното впечатлението, което създава у потребителя заявената марка, представляваща триизмерен знак, е едно и също в целия Съюз и че следователно тази марка е лишена от отличителен характер на цялата територия на Съюза.
- 22 В точка 69 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че при това положение, за да може марката да бъде регистрирана на основание член 7, параграф 3 от Регламент № 40/94, трябва да се докаже, че чрез използването ѝ тя е придобила отличителен характер в целия Съюз.
- 23 В точка 70 от обжалваното съдебно решение обаче Общият съд отбелязва, че дори да се допусне, че жалбоподателят е доказал, че чрез използването му разглежданият знак е придобил отличителен характер в трите посочени от него държави членки, а именно Германия, Австрия и Обединеното кралство, въз основа на представените от него доказателства не се установява, че към датата на подаването на заявката за регистрация на разглежданата марка знакът е имал отличителен характер във всички държави членки.
- 24 При тези обстоятелства в точка 71 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че не е необходимо да се проверява дали доказателствата наистина сочат, че поради използването му разглежданият знак е придобил отличителен характер в трите посочени от жалбоподателя държави членки, тъй като това не би било достатъчно, за да се докаже, че чрез използването му знакът е придобил отличителен характер в целия Съюз.
- 25 Поради това Общият съд отхвърля и второто правно основание.

Искания на страните

- 26 С жалбата си Lindt моли Съда да отмени обжалваното съдебно решение и да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.
- 27 СХВП моли съда да отхвърли жалбата и да осъди Lindt да заплати съдебните разноски.

По жалбата

- 28 Lindt посочва две правни основания за обжалване, а именно, първо, нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94, и второ, нарушение на член 7, параграф 3 от този регламент.

По първото правно основание, а именно нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94

Доводи на страните

- 29 Жалбоподателят твърди, че Общият съд неправилно е квалифицирал въпросния триизмерен знак като лишен от отличителен характер и е основал анализа си на изводите на СХВП, които всъщност са само неясни предположения.

- 30 Жалбоподателят възразява срещу следното съображение на Общия съд в точка 29 от обжалваното съдебно решение:

„На първо място, що се отнася до формата на седнал или свит заек, апелативният състав приема, че видно от административната преписка пред СХВП, една от типичните форми на шоколада и шоколадовите изделия е формата на заек, особено около Великден — обстоятелство, което не е спорно между страните. Апелативният състав приема, че изводът му важи не само за Германия и Австрия, но и за други държави — членки на Съюза“.

- 31 Това твърдение на СХВП било чисто предположение, което жалбоподателят изрично оспорил в становището си от 6 юни 2007 г. пред СХВП. Според жалбоподателя СХВП и Общият съд е трябвало да обсъдят анализа му, за да могат правилно да упражнят контрол съобразно Регламент № 40/94.

- 32 Жалбоподателят също така оспорва извода на Общия съд в точка 38 от обжалваното съдебно решение, че на пазара често се използва златисто фолио за шоколадовите великденски зайци. Жалбоподателят отбелязва, че е установил наличието само на три други стоки, опаковани в златисто фолио. Две от тези стоки обаче присъствали на пазара само защото жалбоподателят разрешил това. Не можело въз основа на толкова малък брой стоки да се приеме, че съответната характеристика е често срещана на пазара. В това отношение правните изводи били неправилни.

- 33 Жалбоподателят напомня, че съгласно практиката на Съда всяка марка, която се различава значително от обичайното в сектора, има необходимия отличителен характер (Решение от 29 април 2004 г. по дело Henkel/СХВП, C-456/01 P и C-457/01 P, Recueil, стр. I-5089). Според него Общият съд неправилно потеглил от разбирането, че марката, чиято регистрация се иска, съответства на стандартното или обичайното в сектора. Общият съд стигнал до този извод въз основа на погрешна предпоставка — че е без значение обстоятелството, че посочените зайци се продават на пазара само поради сключени с жалбоподателя договори. Правният извод на Общия съд, че става дума за обичайна форма, се дължал на наличието на три други стоки, характеризиращи се със сходни елементи. Този извод бил юридически неправилен.

- 34 Освен това жалбоподателят твърди, че фактът на регистрацията на заявената марка в петнадесет държави членки доказва отличителния ѝ характер.

- 35 СХВП оспорва доводите на жалбоподателя и най-напред напомня, че обжалване е допустимо само по правни въпроси. Настоящата жалба обаче се опирала основно на едно фактическо твърдение на жалбоподателя, което вече е било внимателно разгледано и задълбочено обсъдено на предходните инстанции. Ставало дума за въпроса дали формите на заек и златистото фолио са обичайни за шоколадовите изделия.

- 36 СХВП намира, че като възразява срещу това, че Общият съд е потвърдил решенията на предходните инстанции, без да ги критикува, жалбоподателят всъщност иска нова преценка на фактите, поради което съответният му довод трябва да бъде отхвърлен като недопустим. Въпросът дали присъстващите на пазара форми на заек са сходни и дали от гледна точка на съответния потребител разглежданата форма на заек дотолкова се различава от останалите форми на заек, че да има отличителен характер, се отнасял до преценката за възприятията на потребителите и следователно бил фактически въпрос.
- 37 Въпросът за това как потребителят възприема опаковането на разглежданите шоколадови изделия в златисто фолио също бил фактически въпрос, който не можел отново да се разглежда в производството по обжалване освен при евентуално изопачаване на фактите. Затова съответният довод също трябвало да бъде отхвърлен като недопустим.
- 38 При всички положения според СХВП Общият съд не е изопачил фактите.
- 39 Що се отнася по-конкретно до първото правно основание, СХВП напомня, че само марките, които значително се различават от стандартното или обичайното в сектора и поради това могат да изпълняват основната си функция да указват произход, не са лишени от отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 (Решение от 12 януари 2006 г. по дело Deutsche SiSi-Werke/CXВП, C-173/04 P, Recueil, стр. I-551, точка 31 и Решение от 22 юни 2006 г. по дело Storck/CXВП, C-24/05 P, Recueil, стр. I-5677, точка 26).
- 40 Според СХВП Общият съд правилно констатира въз основа на тази съдебна практика, че марката, чиято регистрация се иска, няма отличителен характер. Общият съд не се доверил на решенията на предходните инстанции, а внимателно анализирал доводите на жалбоподателя и различните документи, представени като доказателства по преписката пред четвърти апелативен състав на СХВП.

Съображения на Съда

- 41 Следва да се напомни, че съгласно член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 се отказва регистрация на марките, които са лишени от отличителен характер. Съгласно постоянната съдебна практика отличителният характер на марката по смисъла на тази разпоредба трябва да се преценява, от една страна, с оглед на стоките или услугите, за които е поискана регистрацията на марката, и от друга страна, с оглед на възприемането на марката от съответните потребители (вж. по-специално Решение по дело Henkel/CXВП, посочено по-горе, точка 35, Решение от 22 юни 2006 г. по дело Storck/CXВП, C-25/05 P, Recueil, стр. I-5719, точка 25 и Решение от 25 октомври 2007 г. по дело Develey/CXВП, C-238/06 P, Сборник, стр. I-9375, точка 79).
- 42 Само марките, които значително се различават от стандартното или обичайното в сектора и поради това могат да изпълняват основната си функция да указват произход, не са лишени от отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 (Решение по дело Deutsche SiSi-Werke/CXВП, посочено по-горе, точка 31).
- 43 В случая от точки 12—14 от обжалваното съдебно решение личи, че при преценката на отличителния характер на марката, чиято регистрация се иска, Общият съд правилно е установил и следвал критериите, определени в приложимата по този въпрос съдебна практика.
- 44 Всъщност, след като напомня основните особености при определянето на отличителния характер на триизмерна марка, състояща се от формата на стоката, Общият съд анализира подробно всеки от трите елемента на марката, чиято регистрация се иска, а именно формата на седнал заек, златистото фолио, в което е опакован шоколадовият заек, и червената плисирана панделка, на която е закачено звънче, за да заключи в точки 34, 38 и 44 от обжалваното съдебно решение, че всеки от тези елементи е лишен от отличителен характер.

- 45 Общият съд стига до същия извод и по отношение на цялостното впечатление, което създава заявената марка, като в точка 47 от обжалваното съдебно решение потвърждава извода в този смисъл на четвърти апелативен състав на СХВП.
- 46 В резултат от този анализ в точка 51 от обжалваното съдебно решение Общият съд съответно приема, че жалбоподателят не е опровергал общоизвестните и установените от СХВП факти, нито е доказал, че марката, чиято регистрация се иска, има присъщ отличителен характер.
- 47 За да стигне до този извод, Общият съд анализира доводите както на жалбоподателя, така и на СХВП, и следователно не може да се приеме, противно на поддържаното от жалбоподателя, че просто се е основал на предположенията и твърденията на СХВП. Обратно, налага се изводът, че преди да констатира, че марката, чиято регистрация се иска, е лишена от отличителен характер, Общият съд е обсъдил както често срещаните практики в сектора, така и възприятията на средния потребител, като е приложил критериите, произтичащи от постоянната съдебна практика.
- 48 Освен това жалбоподателят твърди, че Общият съд неправилно е приел, че формата на шоколадовия великденски заек и златистата опаковка са чести явления на пазара, които отговарят на обичайното в съответния сектор.
- 49 Следва да се констатира, че целта на този довод в действителност е Съдът да замени преценката на Общия съд за фактите със своя преценка. Като иска нова преценка на отличителния характер на заявената марка, жалбоподателят, без да твърди изопачаване на фактите във връзка с този въпрос, оспорва точността на констатациите на Общия съд, които се отнасят до фактическото положение и които Съдът не може да преразглежда в производството по обжалване.
- 50 Що се отнася до поддържаното от жалбоподателя становище, че фактът на регистрацията на такава марка в петнадесет държави членки сочи, че заявената марка има отличителен характер по смисъла на Регламент № 40/94, следва да се напомни, че Общият съд не допуска грешка при прилагането на правото, когато в точка 55 от обжалваното съдебно решение в съответствие с трайно установената практика на Съда приема, че съществуващите регистрации в държавите членки са само един от фактите, които могат да бъдат взети предвид във връзка с регистрацията на марка на Общността, като заявената марка трябва да се преценява въз основа на приложимата правна уредба на Съюза, и че следователно СХВП не е длъжна нито да приеме изискванията и изводите на компетентните национални органи, нито да регистрира съответната марка като марка на Общността въз основа на подобни съображения (вж. в този смисъл Решение по дело *Develey*/СХВП, посочено по-горе, точки 72 и 73).
- 51 От всичко изложено дотук следва, че първото правно основание трябва да бъде отхвърлено като отчасти недопустимо и отчасти неоснователно.

По второто правно основание, а именно нарушение на член 7, параграф 3 от Регламент № 40/94

Доводи на страните

- 52 Жалбоподателят твърди, че в точка 70 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е приел, че за да се допусне регистрацията ѝ въз основа на евентуалното ѝ използване, разглежданата марка трябва чрез използването да е придобила отличителен характер във всички държави членки. Според жалбоподателя тази теза е погрешна по две причини.

- 53 Първо, Общият съд не съобразил факта, че само в държавите членки, в които заявената марка няма присъщ отличителен характер, е необходимо тя да е придобила такъв характер чрез използването ѝ. Марката, чиято регистрация се иска, обаче притежавала присъщ отличителен характер в петнадесет държави членки. В тези държави съответно не трябвало да се изисква разглежданата марка да е придобила отличителен характер чрез използването ѝ. В този смисъл Общият съд трябвало да стигне до извода, че в по-голямата част от Съюза тази марка има или присъщ, или придобит чрез използването ѝ отличителен характер. Към датата на подаването на заявката за регистрация на разглежданата марка Съюзът се състоял от 25 държави членки с общо 465,7 милиона жители. Разглежданата марка имала присъщ или придобит чрез използването ѝ отличителен характер сред общо 351,3 милиона души, тоест сред 75,4 % от населението на Съюза към посочената дата.
- 54 Второ, жалбоподателят изтъква, че член 1, параграф 2 от Регламент № 40/94 гласи, че марката на Общността има единен характер и едни и същи последици в целия Съюз. В този смисъл, когато трябва да се прецени дали може да се регистрира определена марка, и в частност дали тя има отличителен характер, Съюзът трябвало да се разглежда като единен общ пазар. Неправилно било да се вземат предвид поотделно националните пазари. Въпросът дали марката е придобила отличителен характер трябвало да се разглежда по отношение на цялото население без разлика според националните пазари. Освен това, ако определена марка е придобила отличителен характер сред преобладаващата част от населението на Съюза, взето като цяло, това също трябвало да е достатъчно, за да се предостави защита на тази марка на целия европейски пазар.
- 55 СХВП оспорва доводите на жалбоподателя, доколкото споменатите цифрови данни, чийто източник оставал неуточнен, изобщо не давали основание да се приеме, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото.
- 56 Според СХВП в точка 64 и сл. от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно прилага съдебната практика, съгласно която, от една страна, за да придобие марката отличителен характер чрез използването ѝ съгласно член 7, параграф 3 от Регламент № 40/94, се изисква поне значителна част от съответните потребители благодарение на разглежданата марка да разпознават съответните стоки или услуги като стоки и услуги на определено предприятие, и от друга страна, що се отнася до териториалния обхват на придобития отличителен характер, марката може да бъде регистрирана на основание на тази разпоредба само ако е доказано, че чрез използването ѝ тя е придобила отличителен характер в частта от Съюза, в която първоначално не е имала такъв характер.
- 57 В този контекст Общият съд стигнал и до извода, че не е необходимо да се преценява дали представените от жалбоподателя документи действително доказват, че чрез използването ѝ марката, чиято регистрация се иска, е придобила отличителен характер в трите посочени от жалбоподателя държави членки, като се има предвид, че това при всички случаи не е достатъчно, за да се докаже, че чрез използването ѝ марката е придобила отличителен характер в целия Съюз.
- 58 Затова СХВП предлага второто правно основание да бъде отхвърлено като явно неоснователно.

Съображения на Съда

- 59 Следва да се напомни, че съгласно член 7, параграф 3 от Регламент № 40/94 абсолютното основание за отказ по член 7, параграф 1, буква б) от същия регламент не е пречка за регистрацията на марка, ако в резултат на използването ѝ тя е придобила отличителен характер за стоките или услугите, за които се иска регистрацията ѝ.
- 60 Съдът вече е постановил, че дадена марка може да бъде регистрирана на основание член 7, параграф 3 от Регламент № 40/94 само ако бъде доказано, че чрез използването ѝ тя е придобила отличителен характер в частта от Съюза, в която първоначално не е имала такъв характер (вж. Решение от 22 юни 2006 г. по дело *Storck/CXВП*, C-25/05, посочено по-горе, точка 83).

- 61 Именно като прилага тази съдебна практика, Общият съд стига до извода в точка 69 от обжалваното съдебно решение, че заявената марка трябва чрез използването ѝ да е придобила отличителен характер в целия Съюз. Този извод не е резултат от грешка при прилагането на правото, доколкото, както следва от точка 51 във връзка с точка 68 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателят не е доказал, че посочената марка има присъщ отличителен характер и че това важи за цялата територия на Съюза. Поради това не може да бъде приет доводът на жалбоподателя, нито статистическите данни, които представя в подкрепа на този довод, че заявената марка имала присъщ отличителен характер в петнадесет държави членки и че следователно в тези държави не трябвало да се изисква тя да е придобила отличителен характер чрез използването ѝ.
- 62 Що се отнася до довода на жалбоподателя, че тъй като марката на Общността има единен характер, когато се преценява дали определена марка е придобила отличителен характер чрез използването ѝ, не би трябвало да се вземат предвид поотделно националните пазари, следва да се отбележи, че макар наистина съобразно напомнената в точка 60 от настоящото решение съдебна практика придобиването на отличителен характер от марката чрез използването ѝ трябва да бъде доказано за частта от Съюза, в която първоначално не е имала такъв характер, би било прекомерно да се изисква това да бъде доказано за всяка държава членка, взета поотделно.
- 63 Въпреки това в настоящия случай Общият съд не е допуснал грешка при прилагането на правото, тъй като при всички положения жалбоподателят не е доказал в достатъчна степен в количествено отношение, че чрез използването ѝ марката, чиято регистрация се иска, е придобила отличителен характер на цялата територия на Съюза.
- 64 Ето защо второто правно основание следва да се отхвърли като неоснователно.
- 65 При тези обстоятелства настоящата жалба трябва да бъде отхвърлена.

По съдебните разноски

- 66 Съгласно член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, приложим в производството по обжалване по силата на член 118 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като СХВП е направила такова искане, а Lindt е изгубило делото, Lindt следва да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG да заплати съдебните разноски.**

Подписи